

**கேள்வி :** ஆதாம் தெரிந்தே பாவம் செய்ததால் தனிப்பட்ட முறையில் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. தண்டனை அவருக்கு நிறைவேற்றப்பட்டதால் அவர் அந்த தண்டனைக்கு கீழாக இருக்கிறார். இப்பொழுது அவர் எதையும் பெற்றிருக்கவில்லை. அவர் ஒன்றுமே இல்லை. அவர் தண்டிக்கப்பட்ட நிலைமையிலிருந்து அவர் விடுவிக்கப்பட கிறிஸ்துவின் புண்ணியத்தில் எவ்வளவு தேவைப்படும்?

**பதில் :** ஆதாம் சோதிக்கப்பட்டு, குற்றவாளியாக காணப்பட்டு, மரண தண்டனைக்குள்ளானார் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ளுகிறோம். அதை மாற்ற அவர் எதுவும் செய்யவில்லை. அவரை விடுவித்து இன்னொரு சோதனைக்கு அனுமதிக்க முழுமையான மீட்கும் பொருளின் விலைக்கிரயம் தேவைப்படுகிறது. பொதுவான முறையில் பூமியிலுள்ள வம்சங்கள் எல்லாம் இதே நிலைமையில் இருப்பது உண்மை. சபை மற்றும் நியாயப்பிரமாணத்திற்கு கீழாக இருக்கும் யூத இனத்தை தவிர மற்ற அனைவரும் ஆதாமின் பிள்ளைகள் என்ற வகையில் நாம் அனைவரும் ஒரு இனமாக பாவிக்கப்படுகிறோம்.

இப்பொழுது கிறிஸ்துவின் புண்ணியம் சாட்டப்படுவது போல ஆயிர வருட யுகத்தில் யாருக்கும் அது சாட்டப்படாது. ஒரு விசேஷித்த நோக்கத்திற்காக அது நமக்கு சாட்டப்படுகிறது. நாம் பிரியமான பலிகளை செலுத்துவதற்காக ஆகும். ஆயிர வருட யுகத்தில் ஒருவர் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதற்கு இன்னொருவருடைய நீதி தேவைப்படாது. மாறாக, அகில உலகமும் ஒன்றாக கருதப்பட்டு, அதே நிலைப்பாட்டில் கையாளப்படும். கிறிஸ்து, மகா மத்தியஸ்தர், தீர்க்கதரிசி மற்றும் ராஜாவாக இருந்து, ஆதாமையும் அவரது பிள்ளைகளையும் ஒன்றாக கருதி, நீதியின் கையில் மீட்கும் பொருளை கொடுப்பார். நீதிக்கு மீட்கும் பொருளை கொடுத்த பிறகு, இப்படியாக மனுக்குலத்தின் முழு உலகத்தையும் வாங்கி, புது உடன்படிக்கையின் மகா மத்தியஸ்தர் அதை அமுலுக்கு கொண்டு வந்து, இப்படியாக அந்த புது உடன்படிக்கைக்கு கீழாக ஆசீர்வாதம் இஸ்ரவேலுடன் ஆரம்பமாகும். இதுவரை காண்பித்த பிரகாரம் மனித இனத்தில் ஒவ்வொரு அங்கமும் பூரணத்திற்கு வருவதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பத்தை பெறுவார்கள்.

கேள்வியின் சரியான சாராம்சத்திற்கு விஷயத்தை இன்னொரு வகையில் வைக்கிறோம். ஆதாம் சுவீசேஷ யுகத்தில் இருந்திருந்தால், சுவீசேஷ யுகத்தின் சலுகைக்கு அவர் தகுதியானவராக இருந்திருக்க மாட்டார். சபையை கர்த்தர் கையாளுவது போல ஆதாமை கையாளுவது தெய்வீக ஏற்பாட்டிற்கு இசைவாக இருந்திருக்காது. ஏனெனில் அவர் நேரடியாக தண்டிக்கப்பட்டதால், பலியாக கொடுப்பதற்கு அவரிடம் எதுவுமே இல்லை. மாறாக நாம் “நமது சாரங்களை ஜீவ பலியாக” கொடுக்கக்கூடியவர்களாக இருக்கிறோம். நாம் அர்ப்பணிக்க விரும்புகிற சாரத்தைப் பெற்றிருக்கிறோம். கிறிஸ்துவோடு கூட பாடுபட அனுமதிக்கப்பட்டால் அவரோடு கூட மகிமையில் பங்கு பெறுவோம் என்பதே நமது நம்பிக்கையாக இருக்கிறது.

அப்போஸ்தலர் கூறுகிறதாவது: “நீங்கள் உங்களுடையவர்களல்ல; கிரயத்துக்கு கொள்ளப்பட்டீர்கள். ஆகையால் உங்கள் சாரங்களினால் தேவனை மகிமைப்படுத்துங்கள்.” (1கொரிந்தியர் 6:19,20) இது, நாம் ஏதோ ஒன்று என்று குறிப்பதாக காணப்படுகிறது. கிறிஸ்துவை தேவனுடைய திட்டங்களுக்கு மையம் என்றும் நம்முடைய இரட்சகர் என்றும் அங்கீகரித்து, நமது ஜீவன், மற்றும் நமது சாரத்தை அவரது ஊழியத்துக்கு அர்ப்பணிப்பது மூலம் தேவனை மகிமைப்படுத்த வேண்டும். ஆனால் நாம் ஆதியிலே பாவியாயிருந்தால், ஆதியிலே தண்டிக்கப்பட்டிருந்தால், கொடுப்பதற்கு நம்மிடம் எதுவுமே இருந்திருக்காது..

**கேள்வி :** ஞாயிறு வகுப்புகளில் சகோதரிகள் போதிக்கலாமா?

**பதில் :** பொதுவாக பிள்ளைகளுக்கு போதிப்பதில் சகோதரர்களைக் காட்டிலும் சகோதரிகளே சிறந்தவர்கள். இப்படிப்பட்ட வகுப்புகளில் அவர்கள் போதிக்க வேத வாக்கியங்களில் தடை ஏதும் சொல்லப்படவில்லை. அப்போஸ்தலர் கூறுகிறதாவது: “உபதேசம் பண்ணவும் புருஷன் மேல் அதிகாரம் செலுத்தவும் ஸ்திரீயானவருக்கு நான் உத்தரவு கொடுக்கிறதில்லை.” அவருடைய வார்த்தைகள் விசேஷமாக சபைக்கு மட்டுமே பொருந்தும்.

ஞாயிறு பள்ளியைப் பற்றிய அறிவுறுத்தல்களில், வேதாகம பாடங்கள் தொகுதி 6இல் சொல்லப்பட்ட எங்களது கருத்துக்களை நாங்கள் எதுவும் மாற்றவில்லை.

பிள்ளைகளின் ஆவிக்குரிய படிப்புக்கு பெற்றோர்களே பொறுப்பானவர்கள் என்று தேவன் கூறுவதை நாங்கள் இன்னும் நம்புகிறோம். இதற்காக அவர்கள் விசேஷித்த ஆசீர்வாதங்களை பெறுவார்கள். ஞாயிறு பள்ளிகள் நடத்தினால் அது அநாதை பிள்ளைகள் அல்லது உலக மக்களுக்காக அல்லது வீட்டிலே முன்னரே போதிக்கப்பட்ட பிள்ளைகளுக்காக இருக்கலாம்.